

Đêm Giáng-sinh buồn

Chuông vẫn đổ dồn trên tháp giáo đường cao ngất
Màn trời đen vẫn giăng mắc những dãy đèn sao
Tôi đứng một mình giữa đêm Giáng-sinh lạnh ngất
Mắt hoen mờ nhìn tượng Đức Mẹ Ma-ri-a

Thế giới đang trong mùa dịch Co-vid trầm kha
Thiên hạ mừng lễ tại nhà, giáo đường đóng cửa
Nhớ Sài-Gòn cả một thời gian dài quá khứ
Hàng triệu con người đi dự hội đêm No-el

Bây giờ lẻ loi đứng trước hang đá Bê-lem
Chưa có tuyết nhưng lòng tôi đóng đầy băng giá
Thầm lặng xin Người sưởi một làn hơi ấm áp
Cho tấm thân này đang tràn ngập nỗi sầu đau

Nương thân xứ lạ đã trọn bốn-mươi-lăm năm
Thực hiện A-me-ri-can_dream bằng khổ cực
Mong được hưởng mãi cảnh an bình hạnh phúc
Biến động bất ngờ phá thành quả giấc mơ hồng

Quê hương mới bỗng nổi lên một trận bão lòng
Bão nhân tạo bởi những hận thù và chia rẽ
Đất nước tuyệt vời sau hai trăm năm mạnh mẽ
Đứng bên bờ vực sâu do quốc nạn hoành hành

Sài-Gòn giờ này cũng bị Co-vid tung hoành
Miền Trung vừa mới trải qua một cơn bão lụt
Nhưng dường như không hề bị mối lo chế ngự
Dấu vết hận thù không hiện hữu giữa nhân thân

Trong Đêm-thánh-vô-cùng, tôi thành kính nguyện cầu
Đức Mẹ Ma-ri-a đoái thương miền-đất-hứa
Tránh viễn tượng kinh hoàng của những ngày sắp tới
Ươm lại giấc mơ hồng...cho cuộc sống tha hương

CN-HNT, USA, Christmas 2020